

ствовани (въ докрѣто), и пжани съ Дх҃а ст҃аго и съ премѣдрость, който ще да поставиме на тѣа служба:

4 Я нїе ще да ѡстанеме въ молитва та и въ службанїе то на-слово то (Бж҃їе).

5 И оугѣдно вѣдѣ това слово предъ сичко то сокранїе: и избрѣха Стефана, който бѣше пжленъ съ Дх҃а ст҃аго и съ вѣра, и Філіппа, и Прѣхора, и Нїканѣра, и Тїмѡна, и Пармена, и Нїколаа Антіохійскаго, който бѣше станалъ ѡ пѣзѣчникъ Еврїинъ.

6 Който поставиѣха предъ Апѣстолы те: и като се помолїха, тѣриѣха си на нїхъ ржцѣ те.

7 И слово то Бж҃їе растѣше и оумножавашесе числѣ то на-оученицы те во Іерусалимъ весьма много: и многое множество ѡ священницы те се покорѣваха на вѣра та.

8 Я Стефанъ, понѣже бѣше пжленъ съ вѣра и со сила, прѣвѣше голѣми чѣдеса и знаменїа въ народатъ.

9 И повдигнахасе нѣкои ѡ соборище то (което се нариче) Лївертїнско и Кїрїнїейско и Ілеѣандрско, и ѡ ѡнѣа който бѣха ѡ Кїлїкіа и ѡ Ісїа, и препїраха се со Стефана:

10 Овѣче не мѣжеха да се сопрѣтиватъ на премѣдрость та и на дѣхатъ, съ който говорѣше.

11 Тогѣва наговорїха нѣкои человекы, който говорѣха, зашѣ го чѣхмѣ че дѣма хѣланы дѣмы на Мѡѡсеа и на Бг҃а.

12 И повдигнаха народатъ и старѣйшины те и книжницы те, и спѣснахасе та го гравнаха, и доведѣоха го на соборище то.

13 И представїѣха лжжливы свидѣтели, който говорѣха: тѣа человекъ не прѣстанѣва да дѣма словеса хѣланы на това стѣбе мѣсто и на законатъ.

14 Зашѣто го чѣхмѣ да говори, че тѣа Исѣсъ Назврїй ще да развали това мѣсто, и ще да измѣни ѡбкычлы те, който ни прѣдаде Мѡѡсїей.

15 И сичкы те който седѣха въ соборище то погляднаха на него, и видѣха лице то мѣ като лице Іагг҃лско.

ГЛАВА 3.

Я архїерѣа та мѣ рече: така ли са тѣа (работы);

2 Я тѣой рече: мѣжїе кратїе и ѡтцы, послѣшайте: Бг҃ъ на-слава та пѣвїсе ѡтцъ нашемѣ Івраїамѣ когѣто бѣше въ Месопотамїа, доклѣ іѣще